

L'HORA DELS LAICS

(Resum)

El Concili Vaticà II va ajudar a descobrir la vocació i missió pròpia del laïcat, com també ho van fer altres documents de l'Església, entre els quals destaca l'Exhortació de S. Joan Pau II "Christifideles Laici" (1988). Però hi ha la sensació que els laics segueixen patint en l'Església una minoria d'edat.

1.- L'Església, comunió missionera

L'Església és un misteri de comunió amb Déu i de comunió d'uns amb els altres. Dins d'aquesta comunitat, hi ha diverses responsabilitats i diversos ministeris, els quals tenen tots la mateixa dignitat. El laic no només pertany a l'Església, sinó que ell "és" l'Església.

Aquesta comunió ho és per a la missió. Cada cristià és "*deixeble missioner*". Els laics són "*coresponsables*" de la vida i missió de l'Església.

2.- Les tasques del laic en l'Església

El compromís dels homes i dones laics en l'Església s'expressa de molt diverses maneres, d'acord amb la seva vocació, el seu estat de vida, de les seves qualitats, de les necessitats de la comunitat i dels dons que l'Esperit ha posat en els seus cors.

Són molts els laics que participen en les diverses activitats pastorals de l'Església. Una dedicació molt important és la participació dels laics en els organismes que faciliten la comunió, com són els consells parroquials, les comissions de treball i també els organismes diocesans.

En tots aquestes tasques la missió del prevere no és controlar-ho tot, sinó suscitar i promoure la vocació laïcal, estimulants la participació i coresponsabilitat.

3.- Les tasques del laic al món

El camp principal d'acció del laic és el món. La inserció de l'Església en el món es realitza, concreta i assegura, sobretot, per la vida i acció dels laics. Ells tenen com a vocació pròpia " *cercar el Regne de Déu tractant i ordenant les realitats temporals segons Déu*" (LG 31).

Algunes vegades es percep en alguns laics una tendència a tancar-se'n a l'interior dels temples i desenvolupar només tasques dins de l'Església. El verader lloc de presència del laic, on no pot ser substituït per ningú, és el món civil.

La primera missió dels laics en el món és "*complir amb fidelitat els seus deures temporals, guiats sempre per l'esperit evangèlic*" (GS 43).

El laic està present en el món per sembrar-hi la llavor de l'Evangeli i transformar-lo. Té la missió de ser "*sal*", "*llum*" i "*llevat*" al cor del món. La missió és transformar els ambients, canviar els criteris d'actuació, orientar els plantejaments, il·luminant amb la llum de l'Evangeli.

La presència dels laics en el món no es realitza només a títol individual. Ells són veritablement Església present al món.

4.- Dues temptacions que es precis superar

Perquè el laic sigui major d'edat en l'Església hi ha dos mentalitats que han de superar-se.

La primera és el **clericalisme**. Es reclama als laics per a la pastoral, però no se'ls té per veritables corresponsables. Molts capellans consideren al laic com a destinatari de la seva acció pastoral, però no el tenen com a verader responsable de la mateixa, no es veuen treballant al costat d'ells. Es busca als laics perquè ajudin, però se'ls frena quan tenen iniciatives o emprenen accions.

En segon lloc, hi ha al laïcat una **por al compromís**. Es precis que el laic es llevi de sobre la comoditat i la passivitat. Es demanen més responsabilitats per als laics però després falla el compromís.

5.- Dos reptes per al laïcat de Menorca

Al meu entendre, hi ha dos grans reptes que ha d'afrontar la nostra Església per potenciar el laïcat: tenir cura de la formació i fomentar l'associacionisme.

El primer és tenir cura de la **formació integral i sistemàtica**. No és possible un creixement responsable del laïcat si no es cuida la seva formació integral, que es refereix a les dimensions humanes, espirituals, intel·lectuals i pastorals.

El segon repte és **fomentar l'associacionisme**. Tot i que el compromís de la majoria de laics es realitza individualment, és aconsellable i convenient que treballin associats. Necessitem associar-nos, sobretot, per fomentar el compromís dels cristians en el món. Hem de ser conscients que no podem evangelitzar en solitari.

Conclusió

Anim els laics de Menorca a tenir iniciatives, a no esperar que els sacerdots els diguin el que han de fer o que siguin els capellans els que es preocupin de la seva formació o de la seva espiritualitat. El laic no es pot conformar amb ser un més del ramat que és guiat pel clergat. El laic pot i ha de cercar els mitjans per ser vertader deixeble missioner.

LA HORA DE LOS LAICOS

(Resumen)

El Concilio Vaticano II ayudó a descubrir la vocación y misión propia del laicado, como también lo hicieron otros documentos de la Iglesia, entre los que destaca la Exhortación de S. Juan Pablo II "Christifideles Laici" (1988). Pero existe la sensación de que los laicos siguen padeciendo en la Iglesia una minoría de edad.

1.- La Iglesia, comunión misionera

La Iglesia es un misterio de comunión con Dios y comunión de unos con otros. Dentro de esa comunidad, existen diversas responsabilidades y diversos ministerios, los cuales tienen todos la misma dignidad. El laico no sólo pertenece a la Iglesia, sino que él "es" la Iglesia.

Esta comunión lo es para la misión. Cada cristiano es "discípulo misionero". Los laicos son "corresponsables" de la vida y misión de la Iglesia.

2.- Las tareas del laico en la Iglesia

El compromiso de los hombres y mujeres laicos en la Iglesia se expresa de muy diversas maneras, de acuerdo con su vocación, su estado de vida, de sus cualidades, de las necesidades de la comunidad y de los dones que el Espíritu ha puesto en sus corazones.

Son muchos los laicos que participan en las diversas actividades pastorales de la Iglesia. Una tarea muy importante es la participación en los organismos que facilitan la comunión, como son los consejos parroquiales, las comisiones de trabajo y también los organismos diocesanos.

En todos estas tareas la misión del presbítero no es controlarlo todo, sino suscitar y promover la vocación laical, estimulando la participación y corresponsabilidad.

3.- Las tareas del laico en el mundo

El campo principal de acción del laico es el mundo. La inserción de la Iglesia en el mundo se realiza, concreta y asegura, sobre todo, por la vida y acción de los laicos. Ellos tienen como vocación propia "buscar el reino de Dios tratando y ordenar las realidades temporales según Dios" (LG 31).

Algunas veces se percibe en algunos laicos una tendencia a recluirse en el interior de los templos y desarrollar sólo tareas dentro de la Iglesia. El verdadero lugar de presencia del laico, donde no puede ser sustituido por nadie, es el mundo civil.

La primera tarea de los laicos en el mundo es "cumplir con fidelidad sus deberes temporales, guiados siempre por el espíritu evangélico" (GS 43).

El laico está presente en el mundo para sembrar en él la semilla del Evangelio y transformarlo. Tiene la misión de ser "sal", "luz" y "levadura" en el corazón del mundo.

La misión es transformar los ambientes, cambiar los criterios de actuación, orientar los planteamientos, iluminándolos con la luz del Evangelio.

La presencia de los laicos en el mundo no se realiza sólo a título individual. Ellos son verdaderamente Iglesia presente en el mundo.

4.- Dos tentaciones que hay que superar

Para que el laico sea mayor de edad en la Iglesia existen dos mentalidades que deben superarse.

La primera es el **clericalismo**. Se reclama a los laicos para la pastoral, pero no se les tiene por verdaderos corresponsables. Muchos sacerdotes consideran al laico como destinatario de su acción pastoral, pero no lo tienen como verdadero responsable de la misma, no se ven trabajando junto a ellos. Se busca a los laicos para que ayuden, pero se les frena cuando tienen iniciativas o emprenden acciones.

En segundo lugar, existe en el laicado **un miedo al compromiso**. Es preciso que el laico se sacuda de encima la comodidad y la pasividad. Se piden mayores responsabilidades para los laicos pero después falla el compromiso.

5.- Dos retos para el laicado de Menorca

En mi opinión, existen dos grandes retos que debe afrontar nuestra Iglesia para potenciar el laicado: cuidar la formación y fomentar la asociación.

El primero es cuidar la **formación integral y sistemática**. No es posible un crecimiento responsable del laicado si no se cuida su formación integral, que se refiere a las dimensiones humanas, espirituales, intelectuales y pastorales.

El segundo reto es fomentar la **asociación**. Aunque el compromiso de la mayoría de laicos se realiza individualmente, es aconsejable y conveniente que trabajen asociados. Necesitamos asociarnos, sobre todo, para fomentar el compromiso de los cristianos en el mundo. Hemos de ser conscientes de que no podemos evangelizar en solitario.

Conclusión

Animo a los laicos de Menorca a tener iniciativas, a no esperar que los sacerdotes les digan lo que tienen que hacer o que sean los curas quienes se preocupen de su formación o de su espiritualidad. El laico no se puede conformar con ser uno más del rebaño que es guiado por el clero. El laico puede y debe buscar los medios para ser verdadero discípulo misionero.